

سن، بدن و روان در جامعه امروز زن بودن هزینه دارد

سمیرا سرجمی

گزارش

ساله بنظر میان ولی مردها بابت چروکها و قالی کرمون
بودنشون ستایش!!!

ادبیات شرم آور درباره سن و بدن

بما یاد دادن از یک سنی که تاریخ مصرفمون گذشت
باید عین زرافه انیمیشن ماداگاسکار بریم تو گودال
بشینیم منتظر پایانمون بشیم!!! در کنارش ادبیات ما
توش خیلی کلمات اشتباهی هست که ناخودآگاه پراز
شرم بدن میتونه باشه:

پیر و شکسته شده.

(چهره پیر نازیباست)

یه فیلر بزن بخودت برس یکم (بخود رسیدن یعنی
خود مراقبتی که شامل بهداشت عمومی و سلامت روان
و تحرک و خواب کافی و غذا خوب خوردنه، عمل های
جانبی زیبایی یا روتین پوستی اضافه کسی لزوما نشانه
خودمراقبتی نیست که چه بسا بعضیاش خودتخریبی
در پیش داره!)

ماشالله چه اعتمادبه نفس داره با این سن اش می
رقصه (تو با این سن اصولا باید بشینی گوشه ولی ایول
شجاعی هاللا با این پیری و زشتی و بی ارزشی داری

سن هراسی: فشاری نابرابر بر زنان

اول از همه باید گفت سن هراسی یک مسئله واقعیه
که مخصوصا توی خانم ها بی نهایت باعث فشاره و
خیلی برای زنها این فشار سنگین تر و زیاده تره.
برای زنها تاریخ مصرف وجود داره و از یک
سنی پرت میشن اونورا واسه همین یک
اضطراب دوبرابر دارن که پیر قلمداد نشن.
اینهمه روتین جوانسازی و ال و بل هم همه اش
پشتوانه سن هراسانه داره. اینکه ما اجازه نداریم
گذر عمر رو توی چهره هامون نشون بدیم، یعنی
تجربیاتمون رو به رسمیت نمی شناسن و فقط براشون
ویتترین بیرونی و کالایی ما مهمه! مثلا توی سینمای
هند زنها از یک سنی دیگه نقش اصلی ندارن، اجازه
فیلم رمانتیک برای دختران جوانه ولی مردها همچنان
می تونن معشوقه در فیلم ها باقی بمونن.

زنها عین خون آشام های داستان های فانتزی باید در
یک زمان خاص یخ بزنن ولی مردها اجازه پیر شدن دارن.
زنها روی مجلات ایر برآش میشن و شبیه دختران ۱۸